

κορνάρω

κορνάρω, ρ. [*<ιταλ. cognare*]. **1.** πατώ, χτυπώ την κόρνα του αυτοκινήτου μου, σαλπίζω με την κόρνα του αυτοκινήτου μου: «επειδή βιαζόταν, άρχισε να κορνάρει για να του ανοίξουν δρόμο τ' άλλα τ' αυτοκίνητα». **2α.** (στη νεοαργκό) δεν μπορώ να κρύψω τα συναισθήματά μου, την ιδιότητά μου, γίνομαι αμέσως αντιληπτός: «αμέσως κορνάρει πως είναι ηλίθιος || αυτός κορνάρει από μακριά πως είναι πούστης». Από την εικόνα του οδηγού τροχοφόρου που κορνάρει και γίνεται αμέσως αντιληπτή η παρουσία του. **β.** είμαι πολύ χαρούμενος, συμπεριφέρομαι έξαλλα από μεγάλη χαρά: «γιατί κορνάρει έτσι αυτός, το λαχείο του 'πεσε;». Από την εικόνα των οδηγών τροχοφόρων που κορνάρουν συνεχώς, δείχνοντας με τον τρόπο αυτό τη χαρά τους, τον ενθουσιασμό τους για κάποιο λόγο.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας